

Educar: tasca col·lectiva

Argentona està d'enhorabona i també els pobles de la rodalia (Òrrius, Dosrius i Canyamars): acabem d'estrenar el nou i flamant institut de secundària. Aquesta era una infraestructura cultural llargament esperada. Diversos han estat els col·lectius (mares i pares, polítics, professorat...) que, amb tota la bona fe del món, han empès del carro amb visites a instàncies oficials, debats, reclamacions, etc. i han fet possible aquesta realitat de la qual ara ens alegrem.

L'institut funcionava sense edifici, aquest fet deixava en evidència que allò important i bàsic en qualsevol projecte som les persones. Alumnes i professorat feien la seva tasca, amb exigència i rigor, en uns barracots que no eren els més adequats per a dur-la a terme. Han estat cinc cursos d'esperes, d'estira i afliuxa, de desànim, d'esforços, de voluntarisme per part de tothom.

Ara bé, estariem molt equivocats si pensàvem que havent completat el cicle (alumnes, professorat i edifici) la tasca educadora ja és només cosa dels professionals que s'hi dediquen. No, senyors, ara més que mai ha de ser una tasca de tots els vilatans. Tenim tres escoles de primària (inclosos els jardins d'infància) que funcionen amb competència; tenim, a més, tres altres jardins portats des del sector privat i, encara, un programa d'educació compensatòria (amb mòduls professionals) per aquells alumnes que no acaben l'ESO. Disposar, doncs, de tota aquesta infraestructura és tenir molt. Però no n'hi ha prou. Cal que prenguem consciència que s'educa fonamentalment en el si de la família, però també pels carrers i els llocs de serveis o d'oci. Eduquem quan fem observar un comportament incívic en qualsevol activitat o emplaçament públic; quan opinem amb ponderació i reflexió; quan comentem determinats comportaments. I, en fi, quan fem possible que la convivència, la tolerància i la solidaritat siguin valors que imperin en les nostres quotidianes.

És ara, amb les infraestructures adequades que l'esforç ha de ser més equànime i delerós que mai. Perquè les generacions futures no podran entendre que tenint-ho tot preparem vilatans i vilatanes que no responguin als alts interessos de convivència i cultura que han de prevaler per damunt d'actituds incíviques o desvertebracions socials. Hem de donar el millor que tenim com a persones, en valors i en estima, perquè la llavor fructifiqui adequadament. Si ho fem així, mai ens podran fer còmplices de responsabilitats que sorgiran de la immaduresa, la imprudència, la insensatesa i l'automarginació.

Eduquem quan fem observar

un comportament incívic en qualsevol

activitat o emplaçament públic;

quan opinem amb ponderació

i reflexió; quan comentem determinats

comportaments. I, en fi, quan fem

possible que la convivència,

la tolerància i la solidaritat siguin

valors que imperin en les nostres

relacions quotidianes